

přídělu dle tohoto zákona podléhají i takové parcely nebo části parcel, které jsou odloučeny od domovního majetku přídělcova soukromou cestou patřící vlas+níku zabraného majetku. Náhled ten není v odporu se zákonem, neboť z přídělu dle cit. zákona vyloučeny jsou jen parcely stavební a parcely zastavěné, případně také takové parcely, na nichž jiný stavebník než přídělce se stavbou již započal. Stížnost ovšem uvádí, že jde o parcelu stavební, leč námitku tohoto obsahu úřad práveni, jak svrchu uvedeno, odepřel věcně řešiti. Pokud však stížnost vytýká, že uvedená cesta bude překážeti přídělci, aby použil přidělené mu části parcely pro rozšíření své továrny, dlužno poukázati k tomu, že vlastník zabraného majetku nemá, jak níže ještě bude blíže vyloženo, žádného právního nároku, aby přidělené parcely bylo skutečně použito k tomu účelu, pro který byla přidělena.

Bezdůvodna jest také další námitka, že přídělu uvedených parcel stojí v cestě nutný ohled na zaměstnance st-logy, ježto st-l následkem úbytku půdy bude případně nucen některé z nich propustiti, neboť zákon neosvobozuje vlastníka zabraného majetku od povinnosti odevzdati zabranou půdu pro účely pozemkové reformy tehdy, když by vlastník byl nucen následkem toho propustiti některého ze svých zaměstnanců. Zákon naopak přímo počítá s tím, že část zaměstnanců pozbude prováděním pozemkové reformy svého zaměstnání, a činí v §u 75 náhr. zák. opatření, aby tento nepříznivý důsledek provádění pozemkové reformy byl co možná zmírněn.

Konečně namítá stížnost, že továrník J. Sch. nepatří mezi osoby, které mohou ucházeti se o příděl půdy zabrané, že přídělce nechce přidělenou parcelu použiti pro sebe, nýbrž hodlá ji vyměnit za jinou, že stavba, jež na přidělené parcele měla býti provedena, byla již provedena na parcele jiné, a že úřad přidělil přídělenci větší výměru, než komise navrhla.

Námítky tyto jsou vesměs bezdůvodné. Přídělem půdy zabrané odnímá se dosavadnímu vlastníku jejímu úplně jakákoliv další dispozice touto půdou, takže vlastník pozbývá přídělem i veškerého vlivu na to, jak stpů s onou půdou naloží, komu ji přidělí, a jak na příště bude na ni hospodařeno. Nemůže proto st-l vytýkati ani, že osoba, jíž půda byla přidělena, nepatří mezi osoby, jež dle příd. zák. mohou se o příděl ucházeti, ani že přídělce parcelu zruší nebo ji použije k účelu jinému než pro který mu byla přidělena. Rovněž nemůže st-l vytýkati, že úřad přidělil st-li více půdy než komise navrhla, neboť v mezích §u 15 odst. 1 zák. č. 77 Sb. má úřad volnost přiděliti určité osobě tolik půdy, kolik sám za vhodné uzná. Jen kdyby úřad tyto meze překročil, mohl by vlastník bráti příděl v odpor stížností p o d a n o u u s o u d u dle § 15 odst. 3 cit. zákona, — nemohl by však námitku tu vznésti na stpů.

Poněvadž žádná z uplatněných námitek nebyla shledána důvodnou, bylo stížnost zamítnouti.

Č. 4846.

O b e c n í d á v k y. — Administrativní řízení: Majitel domu, který není zároveň držitelem příslušného bytu, není siranou v řízení o dávku z přepychových bytů vyměřovanou z tohoto bytu.

(Nález ze dne 30. června 1925 č. 12650.)

Věc: Antonín K. v M. proti okresní správní komisi v Rokycanech o dávku z přepychových bytů.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Rozhodnutím ze 13. února 1925 zamítla osk v R. odvolání Antonína K. do předpisu obecní dávky z přepychových bytů v domě čp. 198 v M. za III. čtvrtletí 1923 — rozhodnutím ze 14. února 1925 pak odvolání Antonína K., vlastníka toho domu pro dávku z přepychových bytů v uvedeném domě.

Řízení tato rozhodnutí zakládající shledal nss tou měrou nejasné a nedostatečné, že ani strana nemohla se dostatečně hájiti, ani nss posouditi, pokud stížnosti k němu podané jsou odůvodněny.

Dle ustanovení vzorných pravidel o vybírání dávky z přepychových bytů, přiložených nař. vlády z 27. dubna 1922 ř. 143 Sb., od kterých pravidla pro vybírání této dávky v M. nemohou býti odchylná, jsou majitelé domů a držitelé místností povinni podati výkaz o jednotlivých bytech a jejich držitelích. Výkaz ten podal na rok 1923 dne 20. července 1923 Antonín K. o bytu, který tehdy měl najatý v domě čp. 198 v M., náležejícím jeho synu inženýru A. P. K. Rovněž na rok 1923 podal na vyzvání městské rady v M. z 12. října 1923 výkaz o téměř domu na předepsaném tiskopise Ant. K. j a k o m a j i t e l d o m u.

Na základě těchto výkazů náleželo obecnímu starostovi, aby dávku na celý rok berní — ne na jednotlivá čtvrtletí — předepsal a o předpisu dávky vydal držiteli bytu přepychového platební rozkaz. V případě, že předpis dávky stal se na jiném skutkovém základě, než vychází z výkazu neb jiných udání držitele bytu, musí s ním býti sděleno, na základě kterých okolností úřad skutkový podklad zjistil.

Pouze držitel bytu — majitel domu jen, je-li zároveň držitelem bytu — může se z platebního rozkazu odvolati. Za tím účelem musí ob. starosta zjistiti, kdo jest držitelem bytu, po případě, kdo jest oprávněn držitele bytu zastupovati, neboť dodání platebního rozkazu a dalších rozhodnutí ve věci nemá právního účinku, stalo-li se osobě, která není ani stranou ani k zastupování strany zmocněnou. Majitel domu stranou v řízení tom není. Může-li se odvolati jak k ob. zastupitelstvu tak k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu pouze držitel bytu, kterému dávka byla předepsána, jsou také úřady tyto povolány pouze o takovém odvolání ve věci rozhodnouti. Měl tudíž ob. starosta dle pravidel, schválených zsv-em 20. října 1922 na rok 1923 po případě půl roku 1923, dávku držiteli bytu Antonínu K. st. předepsati, platební rozkaz témuž, v případě úmrtí zástupci pozůstalosti nebo dědicům doručiti, úřady odvolací pak ve věci pouze o odvolání držitele bytu po případě jeho pozůstalosti nebo jeho dědiců — rozhodnouti. Obdržel-li Antonín K. mladší některé rozhodnutí ve věci přepychového bytu svého otce, mělo býti zjištěno v jaké vlastnosti se tak stalo a kdo — zdali vlastník domu nebo pozůstalost držitele bytu, který nebyl vlastníkem domu — odvolání podal, a dle toho mělo býti o odvolání rozhodnuto.

Poněvadž postup žal. úřadem při nař. rozhodnutích zachovaný uvedeným požadavkům nevyhovuje, bylo obě rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o ss.